

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΔΗΜΟΣ ΑΙΓΑΛΕΩ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ

**ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 40^η
της 19-11-2019**

Αριθμ. Απόφασης: 253

Θ Ε Μ Α: Άσκηση ή μη ενδίκου μέσου κατά της αριθμ.13082/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εφέσεων)

Α Π Ο Σ Π Α Σ Μ Α

Από τα πρακτικά της αριθμ. **40/2019** συνεδριάσεως της Οικονομικής Επιτροπής Δήμου Αιγάλεω

Στο Αιγάλεω, στο Δημοτικό Κατάστημα, σήμερα, ημέρα **Τρίτη 19/11/2019** και ώρα 13.00, συνήλθε σε συνεδρίαση η **Οικονομική Επιτροπή Δήμου Αιγάλεω**, κατόπιν της αριθμ. πρωτ. **31674/15-11-2019** έγγραφης πρόσκλησης του Προέδρου της, η οποία δόθηκε σε κάθε ένα μέλος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 75, παρ.6 του Ν.3852/2010, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει. Στη συνέχεια, διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, αφού **από το σύνολο των εννέα (9) τακτικών μελών βρέθηκαν παρόντα οκτώ (8)**, ήτοι:

Παρόντες

1. **Γκίκας Ιωάννης** (Δήμαρχος, Πρόεδρος Ο.Ε.)
2. **Ζαχαροπούλου – Γιαννουλάτου Χρυσούλα** (Αντιδήμαρχος, τακτικό μέλος)
3. **Αρβανίτης Χρήστος** (Αντιδήμαρχος, τακτικό μέλος)
4. **Ασημακόπουλος Νικόλαος** (Αντιδήμαρχος, τακτικό μέλος)
5. **Κάντζος Ιωάννης** (τακτικό μέλος)
6. **Μπίρμπας Δημήτριος** (τακτικό μέλος)
7. **Χριστόγλου Γιάννα** (τακτικό μέλος)
8. **Τόλης Γεώργιος** (τακτικό μέλος)

Απόντες

1. **Σαντζαρίδης Παναγιώτης** (τακτικό μέλος)

αν και κλήθηκε νόμιμα

Στο **10^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης**, ο Πρόεδρος Οικονομικής Επιτροπής θέτει υπόψη της το αριθμ.πρωτ.31605/14-11-2019 έγγραφο της Αντιδημάρχου, κ. Χ. Ζαχαροπούλου-Γιαννουλάτου, το οποίο έχει ως εξής:

ΘΕΜΑ: «Άσκηση ή μη ενδίκου μέσου κατά της αριθμ.13082/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εφέσεων)»

Κύριε Πρόεδρε,

Σας διαβιβάζω:

α) την αριθμ.13082/2019 απόφαση Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εφέσεων), η οποία δέχεται τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσίαν την έφεση του Δήμου κατά της αριθμ.221/2015 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία είχε κάνει δεκτή την ασκηθείσα αίτηση των υπαλλήλων του Δήμου, ως εξής: 1) Λάνη Νίκης, 2) Λιάσκου Σταύρου, 3) Πρεβεζάνου Βασιλικής και 4) Χατζή Όλγας και υποχρέωσε τον εναγόμενο (Δήμο) να καταβάλλει, για το επίδικο διάστημα από τον Σεπτέμβριο του έτους 2012 έως και τον μήνα Ιανουάριο του έτους 2013 ως μισθούς υπερημερίας, το συνολικό ποσό των 6.250 ευρώ(=1.250Χ5 μήνες) σε έκαστο των εναγόντων, με τον νόμιμο τόκο από το τέλος μηνός Ιανουαρίου έτους 2013, μέχρι την εξόφληση.

β) τη με αριθμ.πρωτ.31601/14-11-2019 γνωμοδότηση του πληρεξουσίου Δικηγόρου του Δήμου, κ. Πάτρα Δημητρίου, η οποία εκδόθηκε μετά από την αριθμ.230/05.11.2019 απόφαση Οικονομικής Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία προτείνεται η μη άσκηση ενδίκων μέσων, ήτοι αίτηση αναίρεσεως ενώπιον του Αρείου Πάγου κατά της υπ' αριθμ. 13082/2019 τελεσίδικης απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (δικάζοντος ως β' βαθμίου) λαμβανομένου υπόψη ότι δεν υφίστανται νομικές πλημμέλειες, ως αυτές περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 560 ΚΠολΔ.

Επίσης δεν τίθεται θέμα υποχρεωτικής άσκησης ενδίκων μέσων κατ' αυτής, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 περ. ιβ, εδ. Β του Ν.3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του Ν.4623/2019, δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών και μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου, χωρίς, ωστόσο, να υπάρχει ρητή πρόβλεψη περί υποχρεωτικής άσκησης ενδίκων μέσων (όπως ίσχυε παλαιότερα).

Και τούτο, προς αποφυγή, σε περίπτωση ασκήσεως αιτήσεως αναίρεσεως, της επιβάρυνσης του Δήμου Αιγάλεω με επιπλέον της ενώπιον του πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου δικαστηρίου δίκης, δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβές δικηγόρου, τόσο για την άσκηση αίτησης αναίρεσης, όσο και για τη συζήτησή της.

Κατόπιν των ανωτέρω και σύμφωνα με τις διατάξεις του αρ. 72 παρ.1 περ. ιβ και ιη και 2 του Ν. 3852/2010, όπως αντικαταστάθηκαν από τις όμοιες του αρθ. 3 του Ν. 4623/2019, παρακαλώ να θέσετε το θέμα υπόψη των μελών της Οικονομικής Επιτροπής προκειμένου να αποφασίσει για την άσκηση ή μη ενδίκου μέσου και δη της αιτήσεως αναίρεσεως ενώπιον του Αρείου Πάγου.

Σημειώνεται δε, ότι η ανάθεση της ως άνω υπόθεσης είχε ήδη λάβει χώρα με απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής πριν την ανάληψη υπηρεσίας από τον δικηγόρο με σχέση έμμισθης εντολής, κ. Πετρόπουλο Ευάγγελο (προσλήφθηκε δυνάμει της αριθμ. 1154/8312/26-3-2019 (ΑΔΑ : Ω3ΒΩ6Ν-ΔΞΛ) απόφασης Δημάρχου Αιγάλεω, η οποία εγκρίθηκε με την αριθμ. 32064/9081/15-4-2019 απόφαση της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στο αριθμ. 648/23-4-2019 ΦΕΚ (τεύχος Γ'), και ανέλαβε υπηρεσία την 16/5/2019. Επιπρόσθετα, ο χειρισμός των εν εξελίξει δικαστικών υποθέσεων προδήλως θα πρέπει να συνεχισθεί από τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Δήμου για λόγους δεοντολογίας και ομοιομορφίας, προς όφελος του εντολέα Δήμου Αιγάλεω.

Κατόπιν, ο Πρόεδρος θέτει υπόψη των μελών της Οικονομικής Επιτροπής τη με αριθμ.πρωτ.31601/14-11-2019 γνωμοδότηση του πληρεξούσιου δικηγόρου του Δήμου, η οποία έχει ως εξής:

ΘΕΜΑ: «Γνωμοδότηση για την άσκηση ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ' αριθμ. 13082/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εφέσεων)»

ΣΥΝΤΟΜΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Οι ΛΑΝΗ Νίκη κ.λπ. (σύνολο 4 ενάγοντες) άσκησαν την από 01.07.2013 (με αριθμό κατάθεσης δικογράφου: 1247/19.07.2013) αγωγή τους εναντίον του Δήμου ενώπιον του Ειρηνοδικείου Αθηνών αιτήθηκαν όπως: α) αναγνωρισθεί ότι ο Δήμος Αιγάλεω οφείλει εις έκαστον εξ αυτών ως μισθούς υπερημερίας λόγω επίσχεσης εργασίας κατά το χρονικό διάστημα από Σεπτέμβριο του 2012 έως και Ιανουάριο 2013, το ποσό των έξι χιλιάδων διακοσίων πενήντα ευρώ (6.250 ευρώ), κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο δικόγραφο της ενδίκου αγωγής τους, β) υποχρεωθεί ο Δήμος Αιγάλεω να καταβάλει εις έκαστον εξ αυτών το ποσό των έξι χιλιάδων διακοσίων πενήντα ευρώ (6.250 ευρώ) για την ανωτέρω αιτία, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο δικόγραφο της ενδίκου αγωγής τους, με το νόμιμο τόκο από τον χρόνο που κάθε ποσό κατέστη απαιτητό και ληξιπρόθεσμο και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφλησή τους, άλλως από την επίδοση της ενδίκου αγωγής και μέχρι την πλήρη και ολοσχερή εξόφλησή τους και γ) απειληθεί κατά του Δήμου για κάθε ημερήσια παράβαση της ανωτέρω υποχρέωσης του σε χρηματική ποινή τριακοσίων ευρώ (300) ευρώ.

Επί της υπό κρίση αγωγής των αντιδίκων εξεδόθη η υπ' αριθμ. 221/2015 οριστική απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία εδέχθη την αγωγή, υποχρεώνοντας το Δήμο να καταβάλει σε έκαστο εκ των αντιδίκων το ποσό των έξι χιλιάδων διακοσίων πενήντα ευρώ (6.250 ευρώ), με το νόμιμο τόκο από τον Ιανουάριο του έτους 2013 μέχρι την εξόφληση.

Κατόπιν τούτου, ο Δήμος Αιγάλεω άσκησε την από 07.04.2015 (με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου έφεσης στο Ειρηνοδικείο Αθηνών: 685/2015 και με γενικό αριθμό κατάθεσης: 42934/15.04.2015 και με αριθμό κατάθεσης δικογράφου: 1025/15.04.2015) έφεση του κατά των ανωτέρω εργαζομένων ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (δικάζοντος ως ββάθμιου), με την οποία αιτήθηκε την εξαφάνιση, άλλως μεταρρύθμιση της υπ' αριθμ. 221/2015 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασίας εργατικών διαφορών), ως προς τα προσβαλλόμενα με την υπό κρίση έφεσή κεφάλαια.

Επ' αυτής εξεδόθη η υπ' αριθμ. 13082/2019 τελεσίδικη απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (δικάζοντος ως ββάθμιου) η οποία δέχθηκε τυπικά την έφεση του Δήμου Αιγάλεω, αλλά την απέρριψε κατ' ουσίαν. Ειδικότερα, η εν λόγω δικαστική απόφαση απέρριψε την έφεση του Δήμου, με το εξής επί λέξει σκεπτικό: «....Με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης έφεσης το εκκαλούν επαναφέρει τον πρωτοδίκως υποβληθέντα ισχυρισμό του περί του ότι η αγωγή είναι μη νόμιμη, παραπονείται ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εσφαλμένα έκρινε ότι η αγωγή πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη, διότι από τη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1, 6 του Ν. 2527/1997 συνάγεται ότι η σύμβαση μίσθωσης έργου έχει πάντα τον χαρακτήρα της μίσθωσης έργου, έστω και αν ο συμβασιούχος παρέχει στην πραγματικότητα εξαρτημένη εργασία στο πλαίσιο κάλυψης πάγιων και διαρκών αναγκών, διότι απαγορεύεται η μετατροπή της έγκυρης σύμβασης μίσθωσης έργου σε σύμβαση εξαρτημένης εργασίας, διότι δεν είναι δυνατή η μετατροπή των συμβάσεων ορισμένου χρόνου με τους Ο.Τ.Α. σε συμβάσεις αορίστου χρόνου έστω και αν καλύπτονται πάγιες και διαρκείς ανάγκες και διότι δεν καταλείπεται πεδίο εκτίμησης των συμβάσεων έργου των εναγόντων ως συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας. Οι προαναφερόμενοι ισχυρισμοί και ο σχετικός πρώτος λόγος έφεσης τυγχάνουν απορριπτέοι ως αβάσιμοι, καθόσον η αγωγή θεμελιώνεται στη δεσμευτικότητα της επικαλούμενης προσωρινής διαταγής, η οποία (δεσμευτικότητα) καθιερώνεται από το άρθρο 691 παρ. 2 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 904 παρ. 2 περ. ζ και 700 παρ. 3 ΚΠολΔ (ολΑΠ 20/2015, Ολ ΑΠ 17/2019) και από τη οποία απορρέει ευθέως η ένδικη αγωγή αξίωση των εναγόντων, χωρίς να αποτελεί αντικείμενο της αιτούμενης με την αγωγή δικαστικής προστασίας ο χαρακτηρισμός των επικαλούμενων συμβάσεων για τη θεμελίωση της χρηματικής απαίτησης των εναγόντων. Επομένως, δεν έσφαλε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με την εκκαλουμένη απόφαση του οποίου η αγωγή κρίθηκε νόμιμη.

Με το δεύτερο λόγο της κρινόμενης έφεσης το εκκαλούν ισχυρίζεται ότι το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο δεν ήταν καθ' ύλην αρμόδιο να δικάσει την επίδικη διαφορά, διότι με την ένδικη αγωγή οι ενάγοντες αιτούνται ως παρεμπόπτον ζήτημα να αναγνωρισθεί ότι από τη σύμβαση εξαρτημένης εργασίας το εναγόμενο οφείλει σε αυτούς τους αιτούμενους μισθούς υπερημερίας, με αποτέλεσμα να καθίσταται αρμόδιο καθ' ύλην προς εκδίκαση της διαφοράς το Μονομελές Πρωτοδικείο Στην προκειμένη περίπτωση, από το περιεχόμενο και το αίτημα της παραπάνω αγωγής προκύπτει με σαφήνεια ότι αντικείμενο της δίκης, η οποία ανοίγεται με την υπό κρίση αγωγή, δεν είναι η χωρίς άλλο διάγνωση της βασικής έννομης σχέσης μεταξύ των διαδίκων που δικαιολογεί την παροχή των αιτούμενων ποσών ως κύριου ζητήματος (οπότε αντικείμενο της δίκης θα αποτελούσε ολόκληρη η έννομη σχέση και όχι μόνο η επίδικη αξίωση), αλλά οι συγκεκριμένες απαιτήσεις των εναγόντων και για ορισμένο μόνο χρονικό διάστημα διάρκειας με βάση την επικαλούμενη προσωρινή διαταγή και όχι με βάση την κρίση για τον χαρακτηρισμό της εργασιακής σχέσης, οπότε και ο προσδιορισμός της υλικής αρμοδιότητας του Δικαστηρίου γίνεται κατά τη διάταξη του άρθρου 9 σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 14 παρ. 1 ΚΠολΔ, δηλαδή με βάση το ποσό της απαίτησης των εναγόντων, ο περί του αντιθέτους ισχυρισμός του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος περί ελλείψεως της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Ειρηνοδικείου Αθηνών πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος, απορριπτομένου ούτως, του δεύτερου λόγου της έφεσης ως αβάσιμος

Από την επανεκτίμηση της ένορκης κατάθεσης του μάρτυρα απόδειξης, ο οποίος εξετάσθηκε νομότυπα στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και η κατάθεση του οποίου περιέχεται στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά δημοσίας συνεδρίασης του πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου και όλων των εγγράφων, τα οποία προσκομίζουν μετ' επικλήσεώς τους οι διάδικοι, για

μερικά από τα οποία γίνεται ειδική μνεία κατωτέρω χωρίς, όμως, να παραλειφθεί οιοδήποτε εξ αυτών για τη ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς και από τα οποία άλλα λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι παρείχαν τις υπηρεσίες τους στο εναγόμενο και ήδη εκκαλούν με συμβάσεις χαρακτηριζόμενες ως μίσθωσης έργου και ειδικότερα η πρώτη και η τέταρτη εξ αυτών απασχολούνταν ως χειρίστριες ηλεκτρονικού υπολογιστή και ο δεύτερος και η Τρίτη εξ αυτών απασχολούνταν ως διοικητικοί υπάλληλοι. Εν όψει του ότι στις 22.12.2010 το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν επρόκειτο να παύσει να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους, οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι άσκησαν ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών τη από 08.12.2010 και με αριθμούς κατάθεσης 216922/20924/09.12.2010 αίτηση περί λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζητούσαν να υποχρεωθεί το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν να αποδέχεται προσωρινά την προσηκόντως προσφερόμενη εργασία τους καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές τους μέχρι την έκδοση τελεσίδικης απόφασης επί της κύριας αγωγής τους και να εκδοθεί προσωρινή διαταγή αποδοχής της εργασίας τους και καταβολής των νόμιμων αποδοχών τους από τον ίδιο μέχρι την έκδοση απόφασης επί της εν λόγω αίτησης. Με την από 15.12.2010 προσωρινή διαταγή του προέδρου Πρωτοδικών του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών έγινε δεκτό το αίτημα περί χορήγησης αυτής και διατάχθηκε το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν να αποδέχεται προσωρινά την εργασία των εναγόντων και ήδη εφεσιβλήτων, καθώς και να καταβάλει το ίδιο σε αυτούς τις μηνιαίες αποδοχές τους υπό τον όρο συζήτησης της υπόθεσης κατά την ορισθείσα δικάσιμο της συζήτησης της αίτησης στις 25.01.2011. Κατά την προρρηθείσα δικάσιμο ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών αναβλήθηκε η συζήτηση της αίτησης για την τοιαύτη της 22.06.2011 και ταυτόχρονα διατηρήθηκε η ως άνω προσωρινή διαταγή. Κατά τη δικάσιμο της 22.06.2011 ενώπιον του προαναφερόμενου Δικαστηρίου αναβλήθηκε η συζήτηση της ανωτέρω αίτησης συναινούντων των διαδίκων για τη τοιαύτη της 22.07.2011 και ως άνω προσωρινή διαταγή μέχρι την συζήτηση της αίτησης με τη συναίνεση του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος. Κατά τη δικάσιμο της 22.07.2011 ενώπιον του ιδίου Δικαστηρίου αναβλήθηκε η συζήτηση της ως άνω αίτησης για την τοιαύτη της 01.11.2011 και διατηρήθηκε η επίμαχη προσωρινή διαταγή μέχρι τη συζήτηση και υπό τον όρο της συζήτησης της αίτησης κατά την μνησθείσα μετ' αναβολή δικάσιμο. Κατά τη δικάσιμο της 01.11.2011 ενώπιον του ιδίου Δικαστηρίου αναβλήθηκε η συζήτηση της αίτησης για τη τοιαύτη της 30.05.2012 και διατηρήθηκε η χορηγηθείσα προσωρινή διαταγή μέχρι τη συζήτηση της αίτησης κατά τη μετ' αναβολή δικάσιμο. Κατά τη δικάσιμο της 30.05.2012 η ανωτέρω αίτηση συζητήθηκε και διατηρήθηκε η προσωρινή διαταγή μέχρι την έκδοση της απόφασης επί αυτής, Προσέτι, καθ' όλο το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν σε εκτέλεση της ως άνω προσωρινής διαταγής αποδέχθηκε τις παρεχόμενες από τους ενάγοντες και ήδη εφεσιβλήτους υπηρεσίες, πλην, όμως, το ίδιο ουδέποτε κατέβαλε σε αυτούς τις μηνιαίες αποδοχές τους, οι οποίες ανέρχονταν για έκαστο εξ αυτών στο ποσό των 1.250 ευρώ. Ακολούθως, με την υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 10069/29.02.2012 δήλωση της πρώτης, δεύτερου και τέταρτης των εναγόντων και την υπ' αριθμόν πρωτοκόλλου 30250/16.06.2012 δήλωση της τρίτης εξ αυτών, οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι άσκησαν νομίμως το δικαίωμα επίσχεσης της εργασίας τους για το χρονικό διάστημα από την 01.03.2012 έως τη 18.02.2013 και από τις 19.06.2012 έως τις 18.02.2013 αντιστοίχως. Στη συνέχεια με τη υπ' αριθμόν 588/2013 απόφαση του Ειρηνοδικείου Αθηνών (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων) επιδικάσθηκαν ως μισθοί υπερημερίας για το χρονικό διάστημα από 01.03.2012 έως και τις 31.08.2012 για τους πρώτη, δεύτερο και τέταρτη των εναγόντων και ήδη εφεσιβλήτων τα ποσά των 13.750 ευρώ, 15.000 ευρώ και 15.000 αντιστοίχως και για το χρονικό διάστημα από τις 19.06.2012 έως τις 31.08.2012 για την τρίτη εξ αυτών το ποσό των 12.500 ευρώ. Ωστόσο, παρά τη δεσμευτικότητα της προειρημένης προσωρινής διαταγής το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν δεν κατέβαλε σε αυτούς τους οφειλόμενους μισθούς υπερημερίας για το επίδικο χρονικό διάστημα από την 01.09.2012 έως και τις 31.01.2013. Εξάλλου, με τη υπ' αριθμόν 1674/12.02.2013 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων), η οποία εκδόθηκε επί της ως άνω αναφερόμενης αίτησης, επί της οποίας εκδόθηκε η επίμαχη προσωρινή διαταγή, αφού κρίθηκε ότι οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι συνδέονταν με το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν με τη έννομη σχέση της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, έγινε εν μέρει δεκτή η αίτηση, υποχρεώθηκε το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν να αποδέχεται προσωρινά τις προσηκόντως προσφερόμενες υπηρεσίες των εναγόντων και ήδη εφεσιβλήτων καταβάλλοντας τις αντίστοιχες αποδοχές τους μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της κύριας αγωγής τους, απειλήθηκε κατά του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος και υπέρ των εναγόντων και ήδη εφεσιβλήτων χρηματική ποινή ύψους 300 ευρώ για κάθε ημέρα άρνησης του να αποδέχεται τις υπηρεσίες εκάστου εξ αυτών και συμψηφίστηκαν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων. Προσθέτως, με τη υπ' αριθμ. αριθμόν πρωτοκόλλου 8787/28.02.2013 δήλωσή τους, ήτοι μετά την έκδοση της προαναφερόμενης απόφασης ασφαλιστικών μέτρων του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι έλυσαν την επίσχεση και επέστρεψαν στην εργασία τους. Προσέτι, με την αμετάκλητη υπ' αριθμόν 135/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών), η οποία εκδόθηκε επί της κύριας αγωγής, κρίθηκε με ισχύ δεδικασμένου ότι οι ενάγοντες και ήδη εφεσίβλητοι συνδέονται με το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου, αναγνωρίστηκε ότι είναι άκυρη η από 22.12.2010 καταγγελία των συμβάσεων εργασία τους από μέρους του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος, υποχρεώθηκε το τελευταίο να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους με τις ειδικότητες και τα καθήκοντα, που είχαν πριν απολυθούν, καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές τους, με τη απειλή χρηματικής ποινής 50 ευρώ σε βάρος τους και υπέρ εκάστου εξ αυτών για κάθε ημέρα παράλειψης συμμόρφωσης αυτού στη προαναφερόμενη υποχρέωσή του και συμψηφίστηκαν τα δικαστικά έξοδα μεταξύ των διαδίκων. Κατόπιν της δημοσίευσης της εν λόγω απόφασης, δε, πραγματοποιήθηκε η κατάταξη των εναγόντων και ήδη εφεσιβλήτων στις αντίστοιχες θέσεις αορίστου χρόνου στις υπηρεσίες του εναγομένου και ήδη εκκαλούντος. Ωστόσο, ουδέποτε καταβλήθηκε για το επίδικο χρονικό διάστημα από το μήνα Σεπτέμβριο του έτους 2012 έως και το μήνα Ιανουάριο του έτους 2012 ως μισθοί υπερημερίας το συνολικό ποσό των 6.250 ευρώ (=1.250 X 5 μήνες) για έκαστο των εναγόντων, με αποτέλεσμα το εναγόμενο και ήδη εκκαλούν να οφείλει σε έκαστο εξ αυτών το εν λόγω ποσό. Ως εκ τούτου, η αγωγή τυγχάνει βάσιμη κατ' ουσίαν και πρέπει να γίνει δεκτή. Εντεύθεν, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, το οποίο έκρινε ότι οι ενάγοντες δικαιούνται τους ένδικους μισθούς υπερημερίας, ακολούθως, δε, δέχθηκε την αγωγή και επιδίκασε το ανωτέρω συνολικό χρηματικό ποσό σε έκαστο των εναγόντων με το νόμιμο τόκο, όπως ανωτέρω εκτέθηκε, ορθά τον νόμο ερμήνευσε και εφάρμοσε και ορθά τις αποδείξεις εκτίμησε. Κατ' ακολουθίαν των εκτεθέντων. Εφόσον δεν υπάρχει άλλος λόγος έφεσης προς εξέταση, πρέπει η κρινόμενη έφεση να απορριφθεί ως κατ' ουσία αβάσιμη...». ».

Επικυρωμένο αντίγραφο της ως άνω τελεσίδικης αποφάσεως επιδόθηκε στο Δήμο Αιγάλεω κατά την 06.11.2019.

ΙΣΧΥΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ**α. Περί των λόγων αναιρέσεως, κατ' άρθρο 560 ΚΠολΔ**

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 560 ΚΠολΔ, όπως έχει αντικατασταθεί από το άρθρο τρίτο του άρθρου 1 του Ν.4335/2015 «Κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, καθώς και των αποφάσεων των πρωτοδικείων που εκδίδονται σε εφέσεις κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, επιτρέπεται αναίρεση μόνο: 1) αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών, αδιάφορο αν πρόκειται για νόμο ή έθιμο, ελληνικό ή ξένο, εσωτερικού ή διεθνούς δικαίου. Η παράβαση των διδαγμάτων της κοινής πείρας αποτελεί λόγο αναίρεσης μόνο αν τα διδάγματα αυτά αφορούν την ερμηνεία κανόνων δικαίου ή την υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων σε αυτούς, Ο λόγος αυτός αναίρεσης δεν μπορεί να προβληθεί σε μικροδιαφορές, 2) αν το δικαστήριο δεν συγκροτήθηκε όπως ορίζει ο νόμος ή δίκασε ειρηνοδίκης του οποίου είχε γίνει δεκτή η εξαίρεση, 3) αν το δικαστήριο έχει υπερβεί τη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων ή δεν είχε καθ' ύλην αρμοδιότητα, 4) αν παράνομα αποκλείστηκε η δημοσιότητα της διαδικασίας. 5) αν το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη πράγματα που δεν προτάθηκαν ή δεν έλαβε υπόψη πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης. 6) αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης».

β. Περί της αρμοδιότητας της Οικονομικής Επιτροπής Δήμων για την άσκηση ή μη ενδίκων μέσων

1. Αρχικώς, η διάταξη του άρθρου 72 «Αρμοδιότητες Οικονομικής Επιτροπής Δήμων» του Ν.3852/2010 του Ν.3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης- Πρόγραμμα Καλλικράτης» (ΦΕΚ Α'/87/07.06.2010), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 54 του Ν.4447/2016, όριζε ότι: «1. Η Οικονομική Επιτροπή είναι όργανο παρακολούθησης και ελέγχου της οικονομικής λειτουργίας του δήμου. Ειδικότερα έχει τις ακόλουθες Αρμοδιότητες: α) ....., β)....., γ)....., δ) ....., ε.....) ..... ,στ)....., ζ) ....., η) ....., θ) .....ι)....., ια) ....., ιβ) .... **«ιγ) αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά», ιδ) αποφασίζει για το δικαστικό συμβιβασμό και τον εξώδικο συμβιβασμό ή κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο μέχρι του ποσού των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ και εισηγείται στο δημοτικό συμβούλιο για τον εξώδικο συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχουν αντικείμενο που υπερβαίνει το παραπάνω ποσό.....2. Για τις περιπτώσεις ιβ', ιγ' και ιδ' της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν αποφασίζει, σχετικά, το δημοτικό συμβούλιο, λόγω υπέρβασης του αντικειμένου των τριάντα χιλιάδων (30.000) ευρώ της περίπτωσης ιδ' της προηγούμενης παραγράφου.....». Επισημαίνεται δε στο σημείο αυτό ότι το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2, το οποίο προέβλεπε ότι «Προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις, κάθε μορφής, συμπεριλαμβανομένων και των επιδομάτων, δεν είναι δυνατή η παραίτηση από την άσκηση ενδίκων μέσων, ο δικαστικός ή εξώδικος συμβιβασμός και η κατάργηση δίκης, εκτός από τις περιπτώσεις που το νομικό ζήτημα έχει κριθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου», είχε καταργηθεί με το άρθρο 54 του Ν. 4447/2016. **Ειδικότερα, η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 54 από τη δημοσίευσή του Ν.4447/2016 καταργούσε τις προϋφιστάμενες διατάξεις περί υποχρεωτικής άσκησης των ενδίκων μέσων, στην περίπτωση μισθολογικών απαιτήσεων, ακόμη και όταν το νομικό ζήτημα δεν έχει κριθεί από ανώτατο δικαστήριο.****

2. Εν συνεχεία, η προρρηθείσα διάταξη του άρθρου 72 Ν.3258/2010 αντικαταστάθηκε εκ νέου με το άρθρο 3 του Ν.4623/2019 «Ρυθμίσεις του Υπουργείου Εσωτερικών, διατάξεις για την ψηφιακή διακυβέρνηση, συνταξιοδοτικές ρυθμίσεις και άλλα επείγοντα ζητήματα» (ΦΕΚ Α'/134/09.08.2019) και ορίζει ότι: «1. Η Οικονομική Επιτροπή είναι συλλογικό όργανο, αρμόδιο για τον έλεγχο και την παρακολούθηση της οικονομικής λειτουργίας του δήμου. Ειδικότερα έχει τις ακόλουθες αποφασιστικές, ελεγκτικές και γνωμοδοτικές αρμοδιότητες: α)....., β)....., γ)...., δ) ....., ε)..... , στ) ... ζ) ....., η) ....., θ) ....., ι) ....., ια) ....., ιβ) **αποφασίζει τον συμβιβασμό ή την κατάργηση δίκης που έχει αντικείμενο μέχρι του ποσού των εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ. Όταν το αντικείμενο είναι άνω των 60.000 ευρώ, τότε εισηγείται τη λήψη απόφασης από το Δημοτικό Συμβούλιο. Δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων, εξόδων παράστασης, εξόδων κίνησης και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου, ιγ)....., ιδ)....., ιε)...., ιστ) ....., ιζ).....ιη) **αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά», 2. Για τις περιπτώσεις ιζ', ιη' και ιδ' της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν αποφασίζει, σχετικά, το δημοτικό συμβούλιο, λόγω υπέρβασης του αντικειμένου των εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ της περίπτωσης ιβ' της προηγούμενης παραγράφου. ....». Κατά τη διάταξη του άρθρου 121 του Ν.4623/2019, η ισχύς του εν λόγω νόμου ισχύει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. Επισημαίνεται στο σημείο αυτό ότι με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του Ν.3258/2010, εισάγεται και πάλι η απαγόρευση συμβιβασμού και η κατάργηση δίκης, όσον αφορά σε μισθολογικές απαιτήσεις κάθε μορφής, εκτός εάν το νομικό ζήτημα έχει κριθεί από ανώτατο δικαστήριο. **Ωστόσο, δεν έχει εισαχθεί εκ νέου η διάταξη περί υποχρεωτικής άσκησης ενδίκων μέσων στην περίπτωση των μισθολογικών απαιτήσεων, όπως προέβλεπε το άρθρο 72 Ν.3852/2010, πριν την αντικατάστασή του από το άρθρο 54 του Ν.4447/2016, (το οποίο, όπως προελέχθη, καταργούσε τη διάταξη περί υποχρεωτικής άσκησης των ενδίκων μέσων, στην περίπτωση μισθολογικών απαιτήσεων, ακόμη και όταν το νομικό ζήτημα δεν έχει κριθεί από ανώτατο δικαστήριο).******

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω εναπόκειται στην κρίση της Οικονομικής Επιτροπής να αποφασίσει αν θα προχωρήσει ή όχι στην άσκηση ενδίκων μέσων κατά της εν λόγω τελεσίδικης απόφασης. **Θεωρούμε ότι, όπως έχει αναλυθεί εκτενώς ανωτέρω, δεν τίθεται θέμα υποχρεωτικής άσκησης ενδίκων μέσων κατ' αυτής, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 περ. ιβ, εδ. Β του Ν.3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του Ν.4623/2019, δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση δίκης για απαιτήσεις μισθών και μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου, χωρίς, ωστόσο, να υπάρχει ρητή πρόβλεψη περί υποχρεωτικής άσκησης ενδίκων μέσων (όπως ίσχυε παλαιότερα).**

Εξάλλου, σε κάθε περίπτωση, εν προκειμένω, δεν πρέπει να παραβλεφθεί το γεγονός ότι:

α) το παρεμπόμπτον νομικό ζήτημα της εργασιακής σχέσεως των εν λόγω εργαζόμενων με το Δήμο Αιγάλεω, επί του οποίου είχε στηριχθεί η προβληθείσα ένσταση της καθ' ύλην αναρμοδιότητας ενώπιον του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, έχει ήδη κριθεί με την αμετάκλητη υπ' αριθμόν 135/2014 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εργατικών Διαφορών), η οποία, κατά τα ανωτέρω ειδικώς λεχθέντα, εκδόθηκε επί της κύριας αγωγής. Ειδικότερα, δυνάμει της ανωτέρω αμετάκλητης δικαστικής απόφασης έχει κριθεί με ισχύ δεδικασμένου:

- ότι οι εν λόγω εργαζόμενοι συνδέονται με το Δήμο με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου,
- αναγνωρίστηκε ότι είναι άκυρη η από 22.12.2010 καταγγελία των συμβάσεων εργασίας τους από μέρους του Δήμου,
- ο Δήμος Αιγάλεω υποχρεώθηκε να αποδέχεται τις υπηρεσίες τους με τις ειδικότητες και τα καθήκοντα, που είχαν πριν απολυθούν, καταβάλλοντας τις νόμιμες αποδοχές τους, με την απειλή χρηματικής ποινής 50 ευρώ σε βάρος τους και υπέρ εκάστου εξ αυτών για κάθε ημέρα παράλειψης συμμόρφωσης αυτού στην προαναφερόμενη υποχρέωσή του

-Κατόπιν της δημοσίευσης της εν λόγω αμετάκλητης απόφασης, πραγματοποιήθηκε η κατάταξη των εν λόγω εργαζομένων στις αντίστοιχες θέσεις αορίστου χρόνου στις υπηρεσίες του Δήμου

β) η νομική βάση της ενδίκου αγωγής, όπως ορθώς εδόχθη η ανωτέρω τελεσίδικη απόφαση, θεμελιώνεται στη δεσμευτικότητα της υπό κρίση χορηγηθείσας προσωρινής διαταγής, σύμφωνα με τα άρθρα 691 παρ. 2 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με τα άρθρα 904 παρ. 2 περ. ζ και 700 παρ. 3 ΚΠολΔ. Τούτο σημαίνει ότι η επίδικη χρηματική απαίτηση των εν λόγω εργαζομένων βασίζεται ευθέως στην επίδικη προσωρινή διαταγή, χωρίς να εξετάζεται ο χαρακτηρισμός των επίδικων συμβάσεων των εργαζομένων. Το εν λόγω νομικό ζήτημα περί της δεσμευτικότητας των προσωρινών διαταγών έχει κριθεί από τον Άρειο Πάγο (βλ. σχετικώς ΟΛΑΠ 20/2015, ΟΛΑΠ 17/2009, ΟΛΑΠ 4/2004, ΑΠ 557/2010, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ειδικότερα, σύμφωνα με την παγία θέση της νομολογίας του Ανωτάτου Δικαστηρίου της χώρας «Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 691 παρ. 2 και 700 παρ. 3 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι η προσωρινή διαταγή που εκδίδεται από το δικαστήριο στα πλαίσια της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων και καθορίζει τα ασφαλιστικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν αμέσως, μέχρι να εκδοθεί η απόφαση, για την εξασφάλιση του δικαιώματος ή την προσωρινή ρύθμιση της κατάστασης ..... είναι τίτλος εκτελεστός, από αυτούς που αναφέρονται στο άρθρο 904 παρ. 2 περ. ζ` ΚΠολΔ. Περαιτέρω, τα ανωτέρω άρθρα 691 παρ. 2 και 700 παρ. 3 ΚΠολΔ ορίζουν, ότι οι προσωρινές διαταγές διαλαμβάνουν "τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν αμέσως έως την έκδοση της απόφασης του δικαστηρίου για την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση της κατάστασης" και ότι "εκτελούνται μόλις καταχωριστούν, κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά, με βάση σημείωση του δικαστή που τις εξέδωσε". Οι διατάξεις αυτές καθιερώνουν τη δεσμευτικότητα των προσωρινών διαταγών, με την έννοια ότι αρνούνται να προσδώσουν έννομες συνέπειες σε πράξεις που αντίκεινται στο περιεχόμενο τους και επιβάλλουν σιωπηρώς την ακυρότητα, ως κύρωση της παράβασης τους».

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, και λαμβανομένου υπόψη ότι δεν υφίστανται νομικές πλημμέλειες, ως αυτές περιοριστικά αναφέρονται στο άρθρο 560 ΚΠολΔ, προτείνεται η μη άσκηση ενδίκων μέσων και δη αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Αρείου Πάγου κατά της υπ' αριθμ. 13082/2019 τελεσίδικης απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (δικάζοντος ως βθαθμίου). Και τούτο, προς αποφυγή, σε περίπτωση ασκήσεως αιτήσεως αναιρέσεως, της επιβάρυνσης του Δήμου Αιγάλεω με, επιπλέον της ενώπιον του πρωτοβάθμιου και δευτεροβάθμιου δικαστηρίου δίκης, δικαστικά έξοδα, δικαστική δαπάνη και αμοιβές δικηγόρου, τόσο για την άσκηση αίτησης αναιρέσεως, όσο και για τη συζήτησή της.

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος καλεί την Οικονομική Επιτροπή να αποφασίσει σχετικά. Η Οικονομική Επιτροπή αφού άκουσε την εισήγηση, μελέτησε τα δικαιολογητικά του θέματος, μετά από διαλογική συζήτηση,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΟΜΟΦΩΝΑ

Εγκρίνει, σύμφωνα με τη γνωμοδότηση του πληρεξούσιου δικηγόρου του Δήμου κ. Δημήτριου Πάτρα, τη μη άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης κατά της **αριθμ.13082/2019 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Τμήμα Εφέσεων)**, η οποία δέχεται τυπικά και απορρίπτει κατ' ουσίαν την έφεση του Δήμου κατά της αριθμ.221/2015 οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών, η οποία είχε κάνει δεκτή την ασκηθείσα αίτηση των υπαλλήλων του Δήμου: 1) Λάνη Νίκης, 2) Λιάσκου Σταύρου, 3) Πρεβεζάνου Βασιλικής και 4) Χατζή Όλγας και υποχρεώνει τον εναγόμενο (Δήμο) να καταβάλλει, για το επίδικο διάστημα από τον Σεπτέμβριο του έτους 2012 έως και τον μήνα Ιανουάριο του έτους 2013 ως μισθούς υπερημερίας, το συνολικό ποσό των 6.250€ (1.250€Χ5μήνες) σε έκαστο των εναγόντων, με τον νόμιμο τόκο, από το τέλος μηνός Ιανουαρίου έτους 2013, μέχρι την εξόφληση.

Σημειώνεται ότι η ανάθεση της ως άνω υπόθεσης έχει ήδη λάβει χώρα πριν την ανάληψη υπηρεσίας από τον δικηγόρο με σχέση έμμισθης εντολής κύριο Πετρόπουλο Ευάγγελο (προσλήφθηκε δυνάμει της αριθμ. 1154/8312/26-3-2019/ΑΔΑ: Ω3ΒΩ6Ν-ΔΞΛ απόφασης Δημάρχου Αιγάλεω, η οποία εγκρίθηκε με την αριθμ. 32064/9081/15-4-2019 απόφαση Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αττικής, περίληψη της οποίας δημοσιεύθηκε στο αριθμ. ΦΕΚ648/23-4-2019/τεύχος Γ' και ανέλαβε υπηρεσία την 16/5/2019). Επιπρόσθετα, ο χειρισμός των εν εξελίξει δικαστικών υποθέσεων προδήλως θα πρέπει να συνεχισθεί από τους πληρεξούσιους δικηγόρους του Δήμου για λόγους δεοντολογίας και ομοιομορφίας, προς όφελος του Δήμου Αιγάλεω ως εντολέα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΚΑΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ & ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΖΥΜΒΡΑΓΑΚΗ